

VGO
media

bestaat **50**⁺jaar!

Magazine

Juni 2022 • nr. 121

Kom naar de
jubileumviering
op 24 juni!

50⁺jaar

Koos Postema 90:

een leven lang onderwijzen

Inhoud

Pensioen

André Snellen, nieuwe voorzitter PNO	10
Uit het Verantwoordingsorgaan	27

Vereniging

Zijlijnen	3
Algemene Vergadering en Jubileumviering	4
VGOmedia 50 jaar: Tegenvallers genoeg	20
Jaarverslag 2021	28
Financieel verslag	31

Rubrieken

Column Arie Bras	16
Straatnamen in de omroep	17
Geranium & co: Frans Stultiens	18
Overleden leden	32
Dankbetuigingen	33
Nieuwe leden	34
Puzzel	34

En verder

Koos Postema 90 jaar	6
VGO'ers blikken terug op de pandemie	12
Broers en zus Hagens: drie programmamakers uit één gezin	22
Nieuw in de redactie	34

Betaaldata 2022

23 juni - 21 juli - 24 augustus - 22 september -
24 oktober - 24 november - 22 december

6

12

22

Klaar voor samen

Hella Liefting, voorzitter van VGOmedia, geeft haar mening over pensioen en andere zaken

Wat was het eigenlijk een prachtig motto dat jarenlang PNO heeft gesierd. Goed voor elkaar, met een mooie dubbele betekenis: kwaliteit leveren en graag dingen samen willen doen. Samen. We zijn het gevoel in deze tijd soms een beetje kwijt. Nu de dreiging van de pandemie is afgevlakt en we ook alweer wennen aan het oorlogsnieuws zakken we met zijn allen weer veel te vaak terug in onze eigen bubbeltjes en kringetjes. Ik loop natuurlijk gevaar voor een bejaarde hippie te worden versleten, maar ik moet niettemin bekennen dat ik een groot aanhanger ben van het begrip

samen. Samen iets tot stand brengen, wat dan ook, leidt altijd tot een beter resultaat en tot betere relaties. Dat geldt voor kleine projectjes als - ik noem maar wat - samen koken, maar in overtreffende trap voor een megaklus als het invoeren van een ander pensioenstelsel. Politiek en sociale partners doen wel heel erg hun best om het hele proces naar zich toe te halen, maar als je wat beter kijkt zie je dat bij de pensioenfondsen alle organen aan bod komen, elk in zijn eigen rol. Neem de rol van het Verantwoordingsorgaan (VO). Dat heeft ineens een soort instemmingsrecht. Dat geeft het VO een nogal gewichtige positie: als ook maar één smaldeel er niet aan wil en negatief adviseert, moet het hele spel opnieuw gewogen. En wij, de gepensioneerden, moeten ons hoorrecht op een goede manier invullen.

Helemaal niet raar dat er zo'n zwaar proces is opgetuigd, al horen we overal in gepensioneerdland dat de wet nogal lichtzinnig is omgesprongen met de rechten van mensen die al pensioen ontvangen. Daar wordt nog wel hard aan gewerkt. Maar intussen gaat de verbouwing door: een collectief vermogen van een slordige acht miljard moet worden verdeeld over ruim zesenzestigduizend actieven, gepensioneerden en slapers. Er is geen weg terug; fouten kunnen niet gerepareerd. Om met ons beoogd nieuw bestuurslid Anton de Bekker te spreken: van een eenmaal geklutst ei kun je geen heel ei meer maken.

Voor ons weegt heel zwaar dat er uitzicht komt op een goede, eerlijke en evenwichtige afweging van belangen. Zodat er uitzicht komt en blijft op koopkrachtig pensioen voor alle deelnemers. We wensen de nieuwe voorzitter van PNO André Snellen alle wijsheid en daadkracht. En we steken alvast onze hand uit bij wijze van welkom. We zijn klaar voor samen.

ZIJLIJNEN

mirjamvissers.nl

Juni 2022

Nr. 121

VGOmedia Magazine is het kwartaalblad van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media.

Bestuur VGOmedia

Voorzitter: Hella Liefting, Vice-voorzitter Klaas Samplonius, Secretaris Hans Hoole, Penningmeester Ruud Leyendekker

Adres VGOmedia:

Geversstraat 89. 2341 GD Oegstgeest, bestuur@vgomedia.nl

VGOmedia Magazine

Redactie: Klaas Doornbos, Louis van Hattem (vormgeving), Willem Hekhuis (eindredactie), Dick Klees, Evert Kooij.

Medewerkers aan dit nummer:

Liek Bouma, Ynskje van den Brakel Visser, Arie Bras, Fred Buhrs, Hans Hoole, Joost Huijsing, Hella Liefting

Druk: Drukkerij Ten Herkel, Loosdrecht

Redactie

VGOmedia Magazine: Waterhoen 5, 3831 HT Leusden
magazine@vgomedia.nl

Website

www.vgomedia.nl

Ledenadministratie

't Erf 9, 1261 NA Blaricum
ledenadministratie@vgomedia.nl

Algemene Vergadering en Jubileumviering

24 juni 2022 - 14.00 uur - Beeld en Geluid, Hilversum

Ledenvergadering en feestprogramma zijn gratis toegankelijk voor leden van VGOMedia. In verband met de catering graag vóór 15 juni 2022 aanmelden via bestuur@vgomedia.nl. Kent u gepensioneerde omroepcollega's die nog geen VGO-lid zijn? Nodig hen dan uit voor het jubileum. Als ze zich vóór 15 juni via www.vgomedia.nl als lid opgeven, kunnen ze het feest al meteen meevieren.

Omdat ons jubileum in 2021 niet gevierd kon worden vanwege corona, nodigt het bestuur de leden nu uit voor het bijwonen van een korte ledenvergadering, waarna het 50-jarig bestaan van de vereniging feestelijk luister zal worden bijgezet.

Programma

- 13.30 uur Zaal open. Inloop / Ontvangst met koffie en thee met iets lekkers
- 14.00 uur Opening door Hella Liefthing, voorzitter VGOMedia
- 14.05 uur Korte statutaire ledenvergadering (zie voor de stukken pagina 28-32 of op www.vgomedia.nl)
 1. Jaarverslag 2021, jaarrekening 2021, verklaring kascommissie
 2. Benoeming kascommissie 2022
Leden zijn Frans van Geest en Leo Witkamp. Er is ruimte voor een aspirant-lid. Aanmelden kan vooraf of tijdens de vergadering bij de penningmeester.
 3. (Her)benoeming bestuursleden
Ruud Leyendekker, penningmeester, is statutair aftredend. Hij stelt zich herkiesbaar voor een volgende termijn. Het bestuur stelt u voor Ruud Leyendekker te herbenoemen.
Anton de Bekker, oud-directeur PNO Media, heeft zich bereid verklaard tot het bestuur toe te treden. Het bestuur stelt u voor Anton de Bekker te benoemen tot bestuurslid.
Zie toelichting hiernaast.
- 14.30 uur Presentatie John Kerstens, voorzitter Koepel Gepensioneerden – “Een nieuwe Pensioenwet?”
- 15.00 uur Presentatie André Snellen, voorzitter PNO Media. Zie ook pagina 10 van dit nummer.
- 15.30 uur Lezing/video Ad van Liempt – “Veranderingen in het mediamaakproces in de afgelopen 50 jaar”. Zie hiernaast.
- 16.15 uur Presentatie Bas Agterberg, conservator B&G – “Ontwikkelingen in vakkennis en techniek”
- 16.45 uur Inleiding Ineke Middag, hoofdredacteur Beeld & Geluid – “De nieuwe experience van B&G”
- 17.00 uur Sneak preview van de nieuwe experience van B&G
- 17.30 uur Aangeklede borrel (tot 19.00 uur)

AD VAN LIEMPT

Ad van Liempt (Utrecht, 1949) begon zijn carrière in 1968 bij Het Centrum in Utrecht, later het Utrechts Nieuwsblad. In 1982 werd hij chef binnenland bij het NOS Journaal. In 1989 stond hij aan de wieg van het programma NOS-Laait, de voorloper van NOVA.

Enkele jaren was hij hoofdredacteur van NOVA. In 1998 was hij medebedenker van het geschiedenisprogramma Andere Tijden (NPS/VPRO). Hij kreeg een eredoctoraat van de Universiteit van Amsterdam (UvA) en promoveerde in 2019 in Groningen op een biografie over de kampcommandant van Westerbork, Albert Gemmeke. Van Liempt schreef een 20-tal boeken, vnl. over historische onderwerpen

Foto: Robert Paul Fennema/CC BY-SA 3.0

BEREIKBAARHEID BEELD & GELUID

Het adres is Media Parkboulevard 1, 1217 WE Hilversum. Op oudere navigatiesystemen: Sumatralaan 45, 1217 GP Hilversum. Beeld & Geluid staat tegenover NS-station Hilversum Media Park.

ANTON DE BEKKER

Kandidaat voor het bestuur Anton de Bekker: ‘Pensioen is nog steeds mijn werk en mijn hobby’

In de pauze van een bijeenkomst van de Koepel Gepensioneerden liepen we hem zomaar tegen het lijf: Anton de Bekker, tot zijn pensionering algemeen directeur (voorzitter directie) van PNO Media. Wat hij niet weet over pensioenen past op een postzegel, en wie hij niet kent in het wereldje komt zeker net kijken. Het bestuur waagde een gokje en stelde hem voor om zich verkiesbaar te stellen voor het bestuur van VGOMedia. Daar moest hij even over nadenken, want hij is nog altijd heel druk met fondsbesturen, commissies en andere pensioenzaken.

Maar na een paar vergaderingen meekijken en -luisteren kreeg Anton de smaak te pakken en kunnen we hem voordragen. Anton: “Ik wil als ervaren pensioenfondsbestuurder actief betrokken blijven in de pensioensector, en ook bij ouderenorganisaties. Ik heb mijn hele loopbaan gestreefd naar een gezonde balans tussen werken en sociaal-maatschappelijke activiteiten. Pensioen is nog steeds mijn werk en mijn hobby”. Anton is actueel en was zijn hele werkzame leven actief in de pensioensector. Wij zijn erg blij dat hij ons bestuur wil komen versterken.

PARKEREN

De parkeergarage van Beeld & Geluid vind je aan de achterzijde van het pand. Het tarief is € 1,50 per uur (max. dagtarief € 9,00). De garage beschikt over twee oplaadpalen voor elektrische auto's. Er is een beperkt aantal gratis mindervalidenplaatsen aan de zijkant van het gebouw, achter de bushalte.

KOOS POSTEMA 90 JAAR

Een leven lang onderwijzen

Ruim zestig jaar geleden stond er in de VARAGids een advertentie voor een radioverslaggever als opvolger van Arie Kleijwegt, die naar het nieuwe medium televisie vertrok. Een jonge Rotterdamse onderwijzer reageerde daar op, tenslotte had hij wat ervaring opgedaan bij Avro's jeugdromp Minjon. Hij had in Rotterdam al eenvoudige reportages gemaakt. Als die goed genoeg werden bevonden, mocht hij naar Hilversum komen. Deze sollicitant zou een prachtige omroepcarrière gaan maken. Zijn naam is Koos Postema. In augustus hoopt hij 90 te worden.

Tekst Dick Klees

Foto: Dick Klees

Uiteindelijk moest Postema vier keer terugkomen. De laatste keer was het een soort verhoor in een sobere studioruimte met dichte gordijnen, van waarachter verschillende stemmen soms wat lacherig vragen stelden, zoals wie won dit jaar de Bookerprize en hoeveel partijen zitten er in de Tweede Kamer. Toen na drie kwartier de gordijnen werden opengetrokken, bleken daar te zitten: de grote radiomannen Arie van Nierop, geheel opgetrokken uit originele BBC-onderdelen, chef Jan de Troye en de vrolijke verslaggever Henk van Stipriaan. 'U hoort nog van ons' - en terug naar huis. Koos kreeg een tijdelijke aanstelling en huurde een troosteloze kamer bij een al even treurige mevrouw aan de Zonnelaan. Die eerste dag bij de VARA staat Postema nog helder voor de geest. 'Het was 1 mei 1960. Ik liep naar een verlaten VARA-gebouw waar op de Dag van de Arbeid iedereen vrij was, behalve de verslaggevers die op mei-bijeenkomsten waren. Voor de ingang wachtte Arie Kleijwegt mij op. Het was de bedoeling om samen naar de partijbonzen te rijden in zijn lelijke eend die van touwtjes aan elkaar hing.'

Verzuiling

Daar waren ze dan, alle bekenden uit de sociaal-democratische beweging aan wie de nieuwe verslaggever op zijn eerste werkdag werd voorgesteld. Ruim voordat zijn proeftijd was verstreken, hoorde Koos dat hij mocht blijven. 'Ik kwam uit het onderwijs, waar de salarissen redelijk waren, maar om mij binnen te krijgen, zetten ze me in loonklasse 11 tot verbazing van Henk van Stipriaan die nog in klasse 10 zat.'

Het was een nog totaal verzuilde wereld. VARA-voorzitter Broeks was tegelijkertijd PvdA-Kamerlid.

"Die verzuiling betekende dat je je eigen omroep en partij door dik en dun steunde. Gelukkig kwamen toen de voor de vrije meningsuiting, kunst en muziek bevrijdende jaren zestig. De oude partijknackers zagen aankomen dat hun macht ze ging ontglijpen. En nu kun je constateren dat van de PvdA maar weinig is overgebleven." Toch jammer, maar wie weet met mevrouw Kuiken... Een jonge naam toch?"

Grote Leugen

Voor het vaak taboedoorbrekende 'Groot uur U' ontving Postema in 1971 de Nipkovschijf.

Zouden zulke informatieve programma's tegenwoordig ook zo succesvol kunnen zijn?

"Wij waren uniek met vraagstukken over leven

en dood. Het was geen ongeschreven wet, wel een gevolg van verzuild denken. De Avro brandde zich er niet aan, en KRO's Brandpunt

Een Groot uur U met Simon Carmiggelt, 1988 (Foto VARA)

'Simon legde als een verliefde puber demonstratief zijn pakje sigaretten op tafel. Met zijn geheime geliefde Renate Rubinstein had hij afgesproken dat het een teken was dat hij aan haar dacht.'

Koos kreeg een tijdelijke aanstelling en huurde een troosteloze kamer in de Zonnelaan

« 'Nu kun je constateren dat van de PvdA maar heel weinig is overgebleven'

behandelde in de jaren zestig de gevolgen van de door de dekolonisatie veranderende wereld, wij

richtten ons als enigen op maatschappelijke veranderingen dicht bij huis, zoals echtscheiding, toen een heikel punt. Het was de tijd van de Grote Leugen: een man of vrouw loog bij de rechter een verhouding met een ander te hebben, al was het niet waar en was het huwelijk om andere redenen slecht."

Speelde de NCRV geen vergelijkbare rol met de programma's van Henk Mochel?

"Dat klopt, de christelijke partijen wilden ook humane onderwerpen bespreekbaar maken. Zij kozen woordvoerders uit de christelijke wereld, bij ons zaten humanisten. Ik mocht Mochel

graag."

Televisie

Hoe werd er tegen het nieuwe verschijnsel televisie aangekeken?

"Daar waren de radiomannen eerst helemaal tegen.

Bob Spaak vond het

nieuwe medium maar flauwekul en noemde televisie 'mannen op hoge fietsen in het circus, verder komen ze niet', omdat de KRO zulke kunstjes in het programma Piste liet zien. Zelfs Arie van Nierop had dat *dédain*. Hij legde mij uit hoe je kon laten zien dat je een echte televisiemann was. Je moest een bepaalde leren tas hebben. Of met een stapel platen even de kantine inlopen, rondkijken, hoofdschudden ('hij is er niet') en nadat iedereen je had zien staan, weer vertrekken.

Alleen Arie Kleijwegt zag wat in de tv en richtte Achter het Nieuws op. Hij was getrouwd

met Netty Rosenfeld, mijn latere televisiemoe-der, zoals zij zei. Zelf heb ik radio en televisie altijd gecombineerd. Die twee vind ik, naast elkaar, allebei even belangrijk. Radio is in zijn programmering ook gemoderniseerd, met name met nieuwsradio. Aan beide heb ik even mooie herinneringen."

Bij belangrijke gebeurtenissen werd over verschillende zenders een Nationaal Programma uitgezonden. Elke omroep stelde daarvoor één man of vrouw beschikbaar. Deed jij daar ook aan mee?

"Omdat ik tot de nieuwe lichte behoorde werd ik al gauw ingezet. Ik heb veel geleerd van Jan de Troye en van de indertijd 19-jarige Kees Buurman, die ik mijn leven lang bleef meemaken, ook toen ik uiteindelijk weer terugkwam bij de radio. Met zijn speelse inslag bedacht hij grootscheepse evenementen zoals de Dam tot Dam race. Hij is ook de bedenker van Met het Oog op Morgen en wist van een voor de omroepen oninteressant uur een groot succes te maken. Tot het einde van zijn leven bleef hij de radio trouw."

Verzwakt

Intussen zijn de letters BNN aan de VARA vastgeplakt.

"Ik was daar niet voor. Achteraf was er weinig keuze: de vpro en de eo wilden zelfstandig blijven en voor andere omroepen lagen de gekozen combinaties toch meer voor de hand. De VARA is hierdoor wel weggezaakt vind ik.

Wat waren de programma's waaraan je de mooiste herinneringen hebt?

"Eerst Met het Oog op Morgen, dat ik vanaf 1977 twaalf jaar heb gedaan. Als de voorbereidingen waren getroffen, liep ik op zo'n woensdagavond wat door de donkere studio-gangen en zag daar dan in een verlichte studio een blond jong hoofd zitten, dat van de heer Willem Ruis, die Langs de Lijn zat te presenteren tegenover de jonge regisseur Jaap Hofman.

Presentatie Met het Oog op Morgen (Foto NOS)

heb ik ook twaalf jaar gepresenteerd. Toen Ruis vertrok kwam Felix Meurders naast mij zitten, een perfecte vakman."

Klasgenoten

Het programma Klasgenoten, naar een idee van Sjef Rademakers, was jarenlang een enorme hit.

"Het programmavoorstel bestond uit één regel: een bekende Nederlander terugbrengen naar zijn schoolklas en hij mag zelf kiezen welke klas. Ik herinner mij de klas van Seth Gaaikema met een werkelijk briljante gymnasiumklas. Van de twintig klasgenoten waren er vijf hoogleraar geworden.

De klas van Gerard Reve bestond uit Amsterdamse arbeiders. Wij verwachtten dat Reve zich tegen Betondorp zou afzetten, omdat hij de treurigheid van op lenteavonden voortrekkende muziekkorpsen had beschreven. Maar hij gedroeg zich heel innemend. André Hazes was een geval apart. Er stond alvast een krat pils klaar voor als hij trek zou krijgen. Hij kwam nuchter en stipt op tijd. Met grote moeite hadden wij een inmiddels hoogbejaarde onderwijzer gevonden. Op het moment dat hij verscheen, betrok Hazes' gezicht en begon hij hem uit te schelden over

Die vroeg mij of ik op zondagmiddag niet mee wilde presenteren in de plaats van Tom Blom, die vertrok om de wereld te ontdekken. Dat is niet gelukt, want anderen hadden dat al gedaan.

Langs de Lijn heb ik ook twaalf jaar gepresenteerd. Toen Ruis vertrok kwam Felix Meurders naast mij zitten, een perfecte vakman."

dat hij klappen had gekregen. Hij had in de klas zitten slapen. André verklaarde toen waarom: zijn dronken vader haalde het jongetje midden in de nacht uit bed om hem in het café op het biljart te laten zingen, want dat kon hij zo goed. 'Ik ben ook zanger geworden', voegde hij er tot hilariteit aan toe.

Maar we hadden ook Corry Konings met 20 Brabantse meisjes, allemaal met een kunstgebit op hun 32ste jaar.

Die met de gebroeders Van de Kerkhof was verschrikkelijk. Alle boefjes uit hun schooltijd waren komen opdagen, het was onmogelijk orde te houden. Op elke vraag kwam het antwoord: 'welnee, hoe kom je daar nou bij', een ramp. Terwijl ik in mijn jaren als onderwijzer toch wat gewend was met grote naorlogse klassen. Mijn vrouw Ineke had klassen van 45 meisjes. We kenden elkaar

van een feestavond op de kweekschool, zij was 16, ik 18. Ik was een soort conferencier, de leukste thuis en het was meteen raak. Ze was een erg mooi meisje."

Ineke is in 2020 overleden. Koos mist haar dagelijks.

"Ze was niet zo'n kletsmeier als ik waarvan ik mijn vak heb kunnen maken. Zij was stiller en daardoor temperend als ik weer eens doorsloeg. Dezelfde humor, met die mooie Rotterdamse overdrijving. Gelukkig heb ik twee dochters, vijf kleinkinderen en een geweldige schoonzoon, dus ik wil niet teveel zeuren. Maar ik ga toch minder vrolijk lachend door het leven, omdat Ineke het onmisbare in mijn leven is."

«
'Ik heb twee dochters, vijf kleinkinderen en een geweldige schoonzoon, dus ik wil niet teveel zeuren'

André Snellen vermoedt een vocale achterban

PNO Media heeft weer een vaste voorzitter: André Snellen is sinds 1 april de opvolger van interim-voorzitter Roeland van Vledder. De benoeming is in eerste instantie voor vier jaar. Bij voorbaat lijkt vast te staan dat het voorzitterschap in het teken komt te staan van de overgang naar het nieuwe pensioenstelsel in 2027.

door Evert Kooij

Snellen (54) is bekend met de pensioenwereld; zo'n twintig jaar geleden kwam hij voor het eerst in een bestuurlijke functie in aanraking met de sector. De jaren daarna kon hij zijn cv aanvullen met nog veel meer (deeltijd)functies in deze branche.

De loopbaan van Snellen leek aanvankelijk een andere kant uit te gaan; als student volgde hij een opleiding psychologie. "Het is een bijzondere achtergrond in een omgeving die gedomineerd wordt door actuarissen,

accountants en controlers."

Overnames geen doel op zich

Het voorzitterschap van PNO Media is een functie van (formeel) anderhalve dag per week. Maar in aanloop naar het nieuwe stelsel zullen er volgens Snellen voorlopig wel meer uren in gaan zitten. "De komende tijd zal er altijd wel iets bijzonders aan de hand zijn."

Snellen is ook voorzitter van het pensioenfonds

voor de detailhandel. In vergelijking met dat fonds (belegd vermogen: 37 miljard euro) is PNO Media (8 miljard) een kleintje. Maar volgens Snellen niet té klein. "De huidige omvang van PNO Media heeft het voordeel dat je beter kunt laveren dan grote partijen."

Aan de andere kant sluit hij uitbreiding door overnames van andere fondsen of aansluiting van werkgevers niet uit. Maar dat is geen doel op zichzelf. "Je moet ernaar streven om zo groot te zijn dat je dingen kunt doen die nodig zijn en klein genoeg om in de komende storm wendbaar te zijn."

Daarmee doelt hij op de stelselwijziging. Snellen is optimistisch over de uitkomst daarvan. De basis van de Nederlandse pensioenvoorziening is volgens Snellen beter dan waar ook. Hij noemt het voorbeeld van België, waar de reserves een fractie zijn van die in ons land. Over zorgen die doorklinken over de toekomst van ons pensioenstelsel, zegt Snellen: "We zijn in Nederland soms wat losgezongen van de werkelijkheid".

Mediawereld dynamisch

Op grond van zijn eerste indrukken ziet Snellen de veranderingen bij PNO Media met ver-

trouwen tegemoet. "Als we het goed spelen kunnen we heel mooi uitkomen aan de andere kant van 2027."

Over de mogelijke opheffing van de zetel voor de gepensioneerden in het bestuur beperkt Snellen zich tot een algemene opmerking. Tegenover het begrip dat hij heeft voor de bezwaren van de gepensioneerden, ziet hij een spanningsveld met de wet. "Die schrijft voor dat een pensioenfondsbestuur zonder last of ruggenspraak moet kunnen handelen." In zijn vele functies is Snellen actief geweest in onder andere de verzekerings- en de kappersbranche en de it. De mediaomgeving is nieuw voor hem, het lijkt Snellen een spannende sector: "Het is een dynamische wereld. Als er iets gebeurt, gaat het al snel in de openbaarheid." Het zal af en toe spitsroeden lopen worden, zegt de nieuwe voorzitter. "Het is vermoedelijk een vocale achterban. Ik heb op mijn radar staan dat ik me daarop moet instellen."

André Snellen is geboren in Breda, wat ook zijn huidige woonplaats is. Hij en zijn vrouw Ellen hebben twee dochters (Hanna, Mariëtte) en zoon Dirk.

Kenners en kunners gezocht!

Wie op 24 juni naar onze ledenvergadering komt, kan al een voorproefje krijgen van de nieuwe permanente expositie van Beeld & Geluid over de kracht van media nu, vroeger en straks. Daar is al vier jaar met man en macht aan gewerkt. In het nieuwe museum onderzoeken bezoekers spelenderwijs welke plek media hebben ingenomen in hun dagelijks leven en op welke manier zij zelf deelnemen aan de stromende hoeveelheid media in de samenleving. De bezoeker is niet alleen interactief, bezoekers krijgen zelfs een eigen, 'gepersonaliseerde' museumreis aangeboden. Als metafoor van moderne 'gedataficeerde' media.

Het museum heropent in het najaar. Beeld & Geluid gaat de nieuwe beleving uitgebreid testen en zoekt daarvoor mensen die over kennis van het maakproces beschikken. Mensen die kunnen beoordelen of alles klopt, of de juiste benamingen zijn gebruikt. Mensen dus die lid zijn van VGOMedia.

Vind je het leuk om je kennis op deze manier te delen, meld je dan aan voor de testgroep. Het testen vindt plaats op een nader vast te stellen dag eind juli/begin augustus. Details worden later bekend. Aanmelden kan via Koen van de Brug (kvdrbrug@beeldengeluid.nl). Na aanmelding ontvang je een formulier waarop je je beschikbaarheid kunt aangeven op basis waarvan de definitieve dag wordt vastgesteld. Let op: de capaciteit is beperkt dus meld je gauw aan.

BEHOORLIJK SAAIE TIJD, MAAR OOK FIJN DAT ER MINDER VERPICHTINGEN WAREN

VGO'ers blikken terug op de pandemie

Voor de een is het veel te lang geleden dat hij zijn kleinkinderen in de VS kon knuffelen. Voor een ander overheerste de zorg over zijn moeder in een verpleeghuis. En weer een ander mag van haar echtgenoot het huis niet uit omdat ze kwetsbaar is. Nu de pandemie, althans voorlopig, over zijn hoogtepunt heen is, kijken we met enkele VGOmedia-leden terug op de twee jaar waarin we in de greep waren van Het Virus.

door Evert Kooij

Wim de Feiter vond het de afgelopen twee jaar een 'behoorlijk saaie' tijd

Rechts: Marianne van Genabeth had de luxe van een flinke tuin

Het is Marianne van Genabeth die van haar man binnen moest blijven. Ze heeft astma en een zeldzame bloedziekte. "Je moet er niet aan denken dat ik het nog benauwder krijg dan ik het al heb", zegt Marianne (77). Het gedwongen 'binnenblijven' was vooral in de zomer niet écht binnenblijven. "We wonen in een prachtige omgeving in de Achterhoek, waar mooie tochtjes en wandelingen mogelijk zijn." En dan heeft Marianne ook nog eens de luxe van een flinke tuin waar altijd wel wat aan te doen is. "Ben je net helemaal rond geweest om onkruid te wieden, kun je meteen weer door met klimop snoeien en weer wieden."

Verjaardag vieren op Facetime

Niet meer buiten de deur eten, geen bezoekjes meer, zelfs niet bij je kleinkinderen: Piet Teeling (70) krijgt van zijn kinderen te horen dat hij 'voor zijn eigen bestwil' op afstand moet blijven. Piet went aan het nieuwe normaal. Pim is jarig, de uitnodiging is deze keer: zorg zelf maar voor appeltaart met slagroom voor een samenkomst op Facetime. Op internet wordt het cadeautje uitgezocht, Bol.com bezorgt het op tijd. Piet: "Je bent erbij maar eigenlijk helemaal niet. Het voelt goed, toch mist er iets." Afstand doet er ineens niet zoveel toe; een naaste in de buurt is even onbereikbaar als een

die in een ver buitenland woont. Omgekeerd zijn ze even dichtbij als je elkaar treft met beeldbellen. Ontelbare keren heeft Piet langs die weg met zijn kleindochter in Saint Louis gesproken, met zeven uur tijdsverschil tussen hier en de VS. "Ze is inmiddels 11 jaar, met haar heb ik het laatst geknuffeld toen ze 9 was."

'Voel me niet schuldig'

Ook Ruud Kars (72) heeft zijn kinderen en kleinkinderen gemist. En ook Ruud was blij met de beeldtelefoon, waar hij veel gebruik van heeft gemaakt. "Eigenlijk ben ik de pandemie heel ontspannen doorgekomen: krantje, iPad en Netflix."

En zegt Ruud: "Ik heb geleerd dat ik me heel goed in mijn eentje kan vermaken. Soms voelde het fijn dat er geen verplichtingen waren en dat ik me daar niet schuldig bij voelde." De vroegere radiotechnicus was blij dat hij geen deel meer uitmaakte van de hectiek van uitzendingen. "Ik heb veel gedacht aan de collega's die het moesten klaren."

De grootste zorg bij Wim de Feiter, ook gepensioneerd radiotechnicus, was de toestand van zijn moeder (102). Het ergste was dat zij tijdens de eerste lockdown geen bezoek kon ontvangen. Ze begreep weinig van de maatregelen, zegt Wim. "Gelukkig heeft zij zich er doorheen geslagen, mede door de goede zorg van de verpleeghuismedewerkers."

Wim ervoer de afgelopen twee jaar als een 'behoorlijk saaie' tijd. Maar vervelen was er niet bij dankzij het onderhoud van zijn grote tuin, de zolder die een opknappertje kon gebruiken en een wandeling zo nu en dan. "Zo dachten meer mensen erover, het was op het fietspad naar het bos achter ons huis soms net de Kalverstraat."

Piet Teeling begroet zijn kleindochter achter glas

Ruud Kars: "Soms voelde het fijn dat er geen verplichtingen waren"

Terugdenken aan de jaren vijftig

Vervelen was er ook bij Marianne van Genabeth niet bij. "Dorpsactiviteiten als Reurpop en Septemberfeest gingen niet door. Ondanks dat zijn we niet chagrijnig geworden. "Nee, het ergste, zegt Marianne, is dat we vrienden zijn verloren van wie we geen afscheid konden nemen.

"Uitvaarten bijwonen via internet, dat is toch wel anders."

De pandemie heeft bij Wim de Feiter

het besef gebracht dat we het in Nederland in gewone tijden hartstikke goed hebben, met soms twee tot drie vakanties per jaar. Het deed hem denken aan zijn kindertijd in de jaren vijftig. "Vakanties naar het buitenland waren toen niet aan de orde, hooguit een logeerpartij

« 'Niet meer buiten de deur eten, geen bezoekjes meer, zelfs niet bij je kleinkinderen'

'Het was op het fietspad naar het bos achter ons huis soms net de Kalverstraat'

passen. We hebben het allemaal al een keer meegemaakt, dat is het voordeel van ouder worden." Wim heeft zich tijdens de pandemie nadrukkelijker dan voorheen gerealiseerd dat zijn leeftijd (69) kwetsbaarheid met zich meebrengt. "Ik zal me niet zo gauw meer in grote menigten begeven, laat staan in een vliegtuig zitten." Het jaarlijkse uitje met vroegere collega's van Radio Tour de France naar Frankrijk (vorig jaar in Maastricht) doet Wim daarom voortaan met de auto.

bij familie. Veel ziektes waren gevaarlijk. Bij mazelen, tbc en polio betekende dat op-

Verheugen op knuffels

Piet Teeling zoekt de drukte niet meer op. Hij geeft de voorkeur aan een wandeling op het strand. "Massaal de stad in, ik moet er niet aan denken. Uit eten? Het moet een functie hebben. Je kunt alles thuis laten komen." Maar om zijn (klein)kinderen te zien, stapt Piet wel in het vliegtuig. Tegen de tijd dat dit blad op de deurmat valt, vliegt hij naar Saint Louis, waar hij voor het eerst sinds Kerstmis 2019 zijn familie weer ziet. "Ik verheug me nu al op de knuffels van mijn kleindochter."

Marianne van Genabeth blijft voorzichtig ("De ontsmettingsgel houd ik bij de hand"), maar zal op 24 juni wel van de partij zijn bij de viering van het vijftigjarig bestaan van VGOMedia. Ze verheugt zich erop, zegt ze lachend: "Ik heb de bitterballen zo gemist".

VLAK VOOR ZIJN PENSIOEN MOEST RINKE VAN DEN BRINK ER HARD TEGENAAN

Lange werkdagen, gebroken vakantie en afscheid in kleine kring

Toen tweeënehalf jaar geleden de eerste coronameldingen uit China de buitenwereld bereikten, stond voor Rinke van den Brink vast dat het virus ook hier zou toeslaan. Sinds de Q-koortsuitbraak in 2008 wist de gezondheidsredacteur van de NOS als geen ander dat bacteriën en virussen zich niets van grenzen aantrekken. Toch ging Rinke eind februari 2020 met vakantie naar Curaçao.

Met dubbele gevoelens: "Ik was eraan toe, maar had eigenlijk ergens anders moeten zijn", zegt Rinke. "Toen ik op luchthaven Hato mijn telefoon opende, las ik in een pushbericht van de NOS over de eerste coronabesmetting in Nederland." Het werd een gebroken vakantie. Rinke begon de dagen vroeg met het bijhouden van wetenschappelijke nieuws en dook in zijn netwerk. Terug in Nederland, minder dan twee jaar voor zijn pensioen, brak voor de toen 64-jarige de drukste periode uit zijn werkzame leven aan.

Rinke werkte zich drie maanden zeven dagen per week een slag in de rondte en keek daarbij niet op de klok hoever hij over de acht uur heen was. "Dat lag niet aan de NOS, maar aan mezelf. Van die generatie ben ik nog." De NOS tuigde een subredactie op in wisselende samenstelling van meestal zo'n zeven mensen. Met redacteurs die zich speciaal bezighielden met bijvoorbeeld ouderen en de GGD. Spil en allrounder Rinke nam vooral het wetenschappelijke nieuws voor zijn rekening.

Ik ben er weer

De collega's werkten volgens een rooster afwisselend thuis en op de redactie. Beide hebben voor- en nadelen, zegt Rinke. "Thuis kun je rustiger werken, je wordt minder bestookt met vragen. Omgekeerd was voor mij de drempel hoger om met collega-redacteurs te overleggen. Daarom heb ik af en toe gevraagd of ik toch naar de redactie mocht komen op dagen dat ik thuis stond ingeroosterd."

Het virus heeft Rinke zelf niet geraakt, maar hij had zijn portie in het medisch circuit al gehad. De aanpak van een acute blindedarmontsteking was hem enkele jaren eerder bijna fataal geworden. Rinke kreeg een verkeerde dosis antibiotica toegediend. Laat dat nou net het onderwerp zijn waar Rinke eerder een boek over had geschreven. Dankzij zijn netwerk wist hij de hulp te krijgen die Rinke in het reguliere circuit niet kreeg. Hij herstelde, maar belandde in een psychose. Rinke beschreef zijn medische achtbaan in 'Ik ben er weer', een boek dat november 2020 uitkwam.

De coronacrisis was journalistiek een interessante periode, zegt Rinke. "Gezondheidszorg staat sowieso goed in de belangstelling. De drempel om in uitzendingen te komen is laag en met corona was dat helemaal zo. Daarbij was het nieuws over corona super divers, veel gevarieerder dan bijvoorbeeld kankerzorg."

'Thuis kun je rustiger werken, je wordt minder bestookt met vragen'

Geen volledige werkweek meer

Rinke zou Rinke niet zijn als hij niet nog dagelijks het coronanieuws volgt. "Maar ik begin de dag niet meer met lezen van wetenschappelijke nieuws. Als me iets opvalt, stuur ik het door naar mijn opvolger."

Als gepensioneerde is Rinke nog steeds actief op het terrein van de gezondheidszorg. Hij had zich ook weer kunnen storten op zijn vroegere

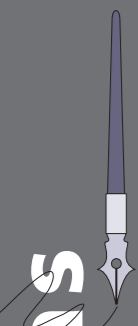
specialiteit extreem rechts, maar is daarvoor te veel uit het netwerk geraakt. Naast een tijdrovende interviewopdracht is Rinke begonnen aan het schrijven van opnieuw een boek over infecties. "Ik ga daarvoor naar Lissabon, Rome en Stockholm. Ook houd ik lezingen. Het klinkt

als een volledige werkweek, maar ik ontspan veel meer dan vroeger."

Het coronavirus bepaalde onvermijdelijk ook Rinkes afscheid bij de NOS. "Het waren twee bijeenkomsten van drie kwartier met elk

vijftien mensen. Ik had er meer willen uitnodigen, maar dat mocht absoluut niet." Toch kijkt Rinke er met voldoening op terug. "Anders was het een inloop geworden met veel meer dan dertig mensen. Nu was het klein, warm en leuk."

Rinke van den Brink tijdens zijn afscheid dat door corona anders dan anders moest zijn. Toch was het 'klein, warm en leuk'.

Culibeet

Koken, wie is er niet gek op? Nou... ik, bijvoorbeeld. Ik eet graag in mooie restaurants, met amuses, brochettes en meer van die peuterporties met deftige namen. Gemaakt door mensen die daar verstand van hebben. Niet dat ik niet zelf een maaltijd op tafel kan zetten. Maar ik spaar nog liever een jaar voor zo'n sterrenbelevens dan dat ik zelf achter het fornuis moeilijk ga staan te doen. Hoe dat komt?

Recepten.

Als je denkt dat je huisarts onbegrijpelijke taal op een papiertje schrijft voor de apotheker, heb je vast nog nooit een kookboek

ingekeken. Geheimtaal voor mij. Ik hoef niet eens te beginnen aan een gerecht. Ik snap de kooktaal niet. Ik ben een culibeet.

Wacht, ik pak er even zo'n receptenboek bij.

'Fruit een uitje'.

Daar ga ik al. Fruit ligt voor mij op de fruitschaal. Denkt zo'n receptenmaker nou echt dat ik een ui koop, die bij het fruit leg, en dan... Ja, en dan... En is een 'ui-tje iets anders dan een 'ui'. Een uit-je is voor mij bijvoorbeeld een diner dat is gemaakt door iemand met een snor, die fluitend weet waar de lepels hangen.

Weet trouwens iemand het verschil tussen 'bakken' en 'garen'? U merkt, ik lees onverstoord verder in het receptenboek, want het móet een keer lukken. 'Snipper de ui' Waar gaat dit over. Weet iedereen hoe je snippert? Moet je daar een dag voor uittrekken, een zogenoemde snipper... ik hoef de flauwe grap niet eens te maken. Langzaam begint het warm te worden onder mijn oksels.

Ik stort mij op een recept voor pasta, hoe moeilijk kan dat zijn, elke Italiaanse mama in een achterstandswijk kan het.

'Kook de penne beetgaar op een laag vuur'. Daar gaan we weer. Penne?? Beetgaar?? Laag vuur?? Hoe maak je dat?

Een aansteker onder de pan aanknippen?

Op dat moment loop ik al met een geblakerde penne tussen de bilnaad en schakel over op iets nóg simpeler. Een appeltaart bakken. Speciaal voor kookdummies.

Je pakt een paar appels en je leest: 'Snij de appel in stukjes en blancheer ze'.

En dan als je terug bent van het schuurtje om de witkwest uit dat restemmertje van de Gamma te peuren, lees je verder.

Je pakt de Allerhande van Appie erbij, want daar staan ook simpele recepten in, voor kooktaaldummies als ik.

Nou spreek ik wel een aardig mondje Frans en ik weet': 'sauteer' betekent 'springen'.

Dus: 'Sauteer de kipfilet', da's voor mij duidelijk. Er zijn wel eens kippen die over de soep vliegen, in literaire zin. Dus in goed vertrouwen het raam opengezet en afgewacht of het stuk dooie kip zich zelfstandig vastgrijpt aan de rand van de pan en als de paasjes van de pluimveehouderij wederopstaat en naar buiten vliegt. Hij sauteert.

Kooktermen, ik kom er niet uit. Afblussen, larderen, trancheeren - zoek het maar uit. Soep moet je volgens mijn receptenboekje soms 'degrasseren'. Nou ja! Het gras maaien doe ik wel buiten, beste soepschrijver. Nog meer?

'Zweet de groenten even aan'.

Vingers? Iemand?

Wedden dat zelfs Wordfeud 'aanzweten' afkeurt?

We slaan met volvette vingers een bladzijde om.

'Klop de olie en het sap tot een dressing'

Wat krijgen we nou? Een jurk van sapolie? Op een 'middel-hoog' (?) vuur.

Receptentermen... Kokend, word ik ervan.

[facebook.com/arie.bras.9](https://www.facebook.com/arie.bras.9)

Han Hollanderplein

Opvallend: in deze serie is dit al de derde sportverslaggever met een eigen straat. Na Mart Smeets en Fred Racké nu de spotlight op de eerste en waarschijnlijk beroemdste: Han Hollander. Hij heeft drie straatnaambordjes. Een straat in een jaren zestig woonwijk in Gouda, een laan tussen sportvelden in Amsterdam Osdorp en een plein in zijn geboorteplaats Deventer. Ik kies natuurlijk voor dat plein.

door Joost Huijsing

Han Hollander is een fenomeen. Geboren in 1886 als Hartog Hollander, maar hij verandert zijn voornaam omdat die té Joods zou zijn. Als hij 41 jaar is verslaat hij op 11 maart 1928 voor AVRO-radio als een oer-Jack van Gelder de voetbalinterland Nederland-België. Nooit eerder was een sportwedstrijd live op radio geweest. Daarna werd Hollander snel een populaire BN-er die meer dan 50 interlands versloeg en ook als reporter bij de Olympische Spelen in Berlijn actief was.

Ajaxvoetballer Kick Geudeker zat eens naast de radioverslaggever: *"Ik moet zeggen dat mijn oren klapperden. Hij vertelde helemaal niet wat er aan de hand was, hij werkte naar hoogtepunten toe die er helemaal niet waren!"*. Misschien was hij toch eerder een oer-Theo Koomen.

Hollander was meer dan een verslaggever. 120 jaar geleden was hij een van de eerste leden van voetbalclub Go Ahead, opgericht door zijn broer Karel. De naam was eerst 'Be Quick' maar omdat er al veel teams waren die zo heetten, werd het Go Ahead, een naam bedacht door Han. Na de middelbare school werkt hij eerst bij de Hollandsche IJzeren Spoorweg Maatschappij, later als sportjournalist bij de Telegraaf. Via een 'slapie' in militaire dienst, de latere AVRO-directeur Willem Vogt, komt hij bij de radio. En wordt de eerste en beroemdste sportverslaggever.

Het leven van de joodse Hollander eindigt op 9 juli 1943 in vernietigingskamp Sobibor. Tijdens de Olympische Spelen van 1936 had hij een oorkonde ontvangen van Hitler en daarom dacht hij dat de Duitsers hem niks zouden doen. Dus geen onderduiken en later toch opgepakt en via Westerbork een treurig einde.

De herinnering aan deze radiopionier wordt levend gehouden door een plaquette bij het Olympisch Stadion in Amsterdam, een *stolpersteine* bij zijn Amsterdamse woonhuis, een gedenkplaat bij zijn ouderlijk huis en die drie straatnaambordjes.

Laten we nu naar het Han Hollanderplein gaan. Een kale parkeerplaats naast kunstijsbaan De Scheg (dat is niet de fameuze baan waar Ard Schenk in 1966 wereldkampioen werd, maar een nieuw ijsstadion). Er ligt een grote straat langs de ijsbaan die is vernoemd naar Piet van Donk, voorzitter van de plaatselijke ijsclub uit 1960, maar onze belangrijkste en beroemdste sportverslaggever aller tijden moet het doen met een saaie boomloze parkeerplaats. Tja...

**Straatnamen
in de omroep**

GERANIUM & CO

Over VGO'ers die na hun pensioen niet achter de geraniums zijn gaan zitten

Levensverhaal

Als je kijkt naar wat Frans Stultiens na zijn pensionering allemaal heeft gedaan, kan hij de afleveringen van deze rubriek wel een paar jaargangen vullen. Maar de afgelopen (corona-)jaren was het vooral zijn familie die aandacht kreeg. Het resultaat: een kloek boek waarin Frans zijn familie- en beroepsleven beschrijft.

door Willem Hekhuis foto: Liek Bouma

Frans Stultiens (Maasbree, 1938) studeerde een blauwe maandag economie in Tilburg, zag een advertentie van de toenmalige Regionale Omroep Zuid, solliciteerde en begon te werken bij het medium waar hij de rest van zijn professionele leven zou doorbrengen: radio. Na de ROZ volgden de VARA (vanaf 1963-1969) en daarna de KRO. Voor die laatste omroep was hij onder meer 5 jaar correspondent in Brussel. Daarvoor en daarna reisde hij onvermoeibaar en onverschrokken de hele wereld rond, microfoon in en bij de hand. De omslag kwam toen in Cambodja de helikopter waarin hij zat, neerstortte. "Ik realiseerde me dat er meer was in het leven dan reizen en reportages maken". Het was in de periode dat alle radio-actualiteiten naar de NOS gingen, wat hij niet zag zitten, en dankbaar maakte Frans Stultiens gebruik van het roemruchte CAO-artikel 10: "Ik was 57 en gepensioneerd!"

Manager bij PUM

Hij was al mediatrainer bij Santbergen, het opleidingsinstituut van de omroep en bleef dat. En kort na zijn pensioen werd hij actief voor het PUM, het Programma Uitzending Managers waarin (gepensioneerde) managers hun kennis delen met bedrijven en organisaties in ontwikkelingslanden. Het voerde hem naar Kroatië, Slovenië, een paar keer naar Zimbabwe. Hij werd er op het hoofdkantoor in Den Haag

coördinator voor o.a. Indonesië en Afrika. Maar in 2008 was het afgelopen: de PUM hanteert een strikte leeftijdsgrens van 70. "Dat vond ik heel erg". Nog steeds heeft hij contact met een radiostation in Ghana. De tijd die vrijkwam werd en wordt onder meer gevuld met reizen en golfen in gezelschap van echtgenote Tine, het volgen van cursussen via het Hoger onderwijs voor ouderen (Hovo) en het actieve lidmaatschap van 55+-club Probus.

Graven in het geheugen

Mede op verzoek van zijn kinderen zette Frans Stultiens zich in 2014 aan het schrijven van zijn levensverhaal. "Graven in het geheugen", noemt hij het. "Herinneringen genoeg, maar hoe pak je het aan?" Foto's bleken een enorm hulpmiddel, maar vanwege allerlei - soms ook trieste - omstandigheden in de familie schoot het niet echt op. Door de covid-uitbraak, toen veel andere zaken stillagen, kwam de vaart er weer in en kon het boek - want dat was het geworden - worden afgerond. Om en nabij de 75.000 woorden staan er in, schat Frans, en bijna 500 foto's, alles op 192 pagina's in A4-formaat. Met als sluitstuk het drukken, eind 2021. Voor elk van de drie kinderen, zeven kleinkinderen en het achterkleinkind was er een exemplaar. Het eerste werd op 22 februari van dit jaar feestelijk uitgereikt aan Tine, op haar 80e verjaardag.

Inzet: het omslag van het boek. Frans: "Die boom staat op de Kolhornse Heide in Hilversum. In die boom speelden en spelen onze kinderen en kleinkinderen. Aan de voet van de boom staat een bank met inscriptie die we aan Tine (mijn dierbare) hebben aangeboden toen ze 70 jaar werd. Tien jaar geleden alweer."

Tegenvallers genoeg

In een serie artikelen besteedt de redactie van VGOmedia Magazine aandacht aan het vijftigjarig jubileum van onze vereniging.

door Willem Hekhuis

Door de jaren heen stelt VGOmedia zich strijdbaar op als er dreigt te worden geknabbeld aan ons pensioen. Het uitblijven van indexatie met als dieptepunt de korting van april 2013 baarde zorg en riep boosheid op. En er waren meer pijnpunten. Het magazine wijdde er door de jaren heen heel wat artikelen aan.

Door de jaren heen blijft de hoogte van het pensioen, met name **het uitblijven van indexatie**, een punt van zorg. 'PNO heeft heel wat uit te leggen', schrijft voorzitter Erik Boshuijzen over dit onderwerp in maart 2009. De ledenvergadering van een maand later constateert: 'Koopkrachtverlies staat vast'.

Ook de **ontbrekende medezeggenschap in het PNO-bestuur** - VGO is er eigenlijk voor opgericht - is een issue in die dagen. "In tegenstelling tot aandeelhouders in bedrijven hebben gepensioneerden over het beheer van hun eigen geld niets te zeggen", schrijft Boshuijzen in december 2009.

Ander punt van zorg door de jaren heen: de uitvoeringskosten, die volgens het VGOmedia-bestuur te hoog zijn. Bestuurslid Cor van Dijk laat niet na het fonds, via artikelen in het magazine, keer op keer hierop te wijzen. Een andere financiële tegenvaller komt in 2010: **de gemiddelde leeftijd neemt toe**, bij de omroep zelfs meer dan gemiddeld. Als gevolg hiervan verhinderen nieuwe richtlijnen van De Nederlandsche Bank opnieuw indexering.

Kortingsspook

Donkere wolken beginnen zich samen te pakken in september 2010. 'Het wachten is op het A-woord', schrijft Gert van Brakel die namens

VGOmedia in de toenmalige Deelnemersraad (DR) zit. Met het A-woord bedoelt hij 'afstem-pelen', oftewel korten op het pensioen. Het duurt toch nog even, maar in 2012 is het zover: **de pensioenen zullen per 1 april 2013 met 5,9% worden gekort**. 'Het kortingsspook is neergedaald', kopt het magazine. Voorzitter Erik Boshuijzen reageert verslagen: 'Alles wat we kunnen doen, is een grote mond opzetten'. En Gert van Brakel reageert namens de DR: 'We zijn in het pak genaaid'. In 2014 hoeft niet opnieuw te worden gekort, maar dat is, aldus de nieuw aangetreden voorzitter Arie Smit, 'geen reden tot achterover leunen'. Want er blijven **zorgen over de dekkingsgraad**, die zo laag is dat het woord korting weer af en toe hardop wordt uitgesproken.

In de loop van 2014 komt er ook schot in de lang gekoesterde en zwaar bevochten wens van VGOmedia. Via een wetswijziging **krijgen gepensioneerden rechtstreekse zetels in het PNO-bestuur**.

Brief op poten

Eind 2019 lijkt korting opnieuw in het vooruitzicht. Voorzitter Hella Liefing treedt in de voetsporen van de 'grote mond' van haar voorganger Boshuijzen: 'We zijn een muis in pensioenland, maar we hebben besloten te brullen', zegt ze. Ze kondigt een brief op poten aan naar minister Wouter Koolmees van Sociale Zaken. De brief hoeft niet te worden verstuurd. De minister besluit de regels te gaan versoepelen. Maar Henk van der Horst, lid van het Verantwoordingsorgaan (opvolger van de DR), waarschuwt: 'Eén Koolmees maakt nog geen zomer'.

Intussen is er een nieuw punt van aandacht voor het bestuur: **het nieuwe pensioenstelsel**. Het magazine schrijft er in december 2021 voor het eerst over 'Veel is nog onbekend' staat er boven een interview met MPD-directeur José Claus.

Zaffen of niet zaffen

In 2010 wordt er 'ontzaft'. ZAF is een afkorting voor Zelf Administrerend Fonds. PNO Media is zo'n fonds, Maar dat mag niet meer. Er komt een aparte uitvoeringsorganisatie die MPD (Media Pensioendiensten) wordt genoemd. De beoogde voordelen blijven uit, anno 2022 wordt er weer ge'zafft'.

Spreek'buis als spreekbuis

Toen de VGO werd opgericht, in 1971, was er nog geen eigen blad. Dat kwam pas in 1990. Tot die tijd werd er, af en toe, nieuws gepubliceerd in Spreek'buis, het toen nog bestaande, roemruchte personeelsblad voor de omroep. Voor het eerst in december 1971.

'Gepensioneerden organiseren zich', schreef Spreek'buis boven een artikel dat meldde dat de aanwezigen op 22 november 1971 in de KRO-studio hadden gekozen voor de verenigingsvorm. Tevens werd een voorlopig bestuur gevormd. Wil Kalee, een van de gekozen bestuursleden, sprak over een van de lacunes in de organisatie van het Personeelsfonds (oftewel PNO): 'Het ontbreken van elke vorm van inspraak'. Maar "het meest funeste in heel de situatie", zo zei hij, "is de steeds sneller

Illustratie uit Spreek'buis

gaande geldontwaarding." Drie dagen na die eerste vergadering, op 25 november, werden de taken verdeeld. Wil Kalee werd voorzitter, mevr. M. Kuurstra secretaresse en M.M. van Oostrom penningmeester.

Op 4 februari 1972 deed Spreek'buis verslag van een vergadering in januari. 'De vereniging van gepensioneerde omroepmedewerkers definitief gestart', meldde het blad. De hele omroep telde toen 390 gepensioneerden, van wie er 240 lid waren geworden van VGO. Groei is belangrijk, vond de jonge vereniging, wilde ze zich waar kunnen maken als 'echte vertegenwoordiger van de groep gepensioneerden'.

Een paar jaar later, december 1976 telde VGO 526 leden op ruim 600 gepensioneerden.

Punten van actie, zo blijkt uit het verslag, waren divers: zo werd gepleit voor de aanstelling van een aparte maatschappelijk werkster voor de gepensioneerden en voor een jaarlijkse medische keuring voor gepensioneerden (was er alleen bij AVRO en VARA). Voorts kwam ter sprake het verlenen van onderlinge hulp, b.v. bij het invullen van belastingformulieren.

Geklaagd werd over de VGO-sociëteit waar leden elkaar elke eerste donderdag van de maand konden ontmoeten. Die 'liep niet erg'.

De verhouding met PNO was die eerste jaren niet geweldig. Citaat uit het eerste Jaarverslag (ook vermeld in Spreek'buis): de leden 'voelden zich als drenkelingen die tevergeefs vaste grond onder de voeten trachtten te krijgen'.

DRIE
PROGRAMMA-
MAKERS
UIT ÉÉN GEZIN.
JALOERS OP ELKAAR?
NEE, TROTS

HOEZO? DE TOVER- VRAAG VAN BROERS EN ZUS HAGENS

De tune klinkt, met daaronder dromerige klanken. De piepende deur, succesnummer uit de hoorspelcollectie, knarst de radio uit. Tegelijkertijd wordt het bandje met cafégeluiden gestart. De reporter schetst de rokerige ruimte en ontwaart drie mensen aan de stamtafel achterin het etablissement dat ooit bekend stond als omroepcafé. 'Daar zitten decennia radiogeschiedenis gebroederlijk bij elkaar, hoewel een van hen een zus moet zijn', constateert hij. Met een schok realiseert hij zich dat hij naar zichzelf, zijn broer en zijn zus kijkt.

door Dick Klees

Rechts: Pieter Jan leert het presentatievak van Felix Meurders (oktober 1990)

De reportage gaat naadloos over in het stukje in VGOMedia Magazine dat u nu leest, waarmee de radiostijl wordt getypeerd die Willem Jan Hagens (72) altijd gebruikte. Hij zit nu tussen zijn jongere broer Pieter Jan (63) en zijn zus Hetty (74) in. Hoe begon het allemaal?

H: "Aanvankelijk stond mij een loopbaan in het onderwijs voor ogen, althans dat was wat mijn vader met mij voor had. Het bleek achteraf een goede opstap naar de omroep. Ik ben tenslotte niet de enige in omroepeland met een onderwijsachtergrond. Net als de schoolmeester Postema ben ook ik altijd wel een schooljuffrouw gebleven. In een Amsterdams café

ontmoette ik Paul Keet van de jeugdafdeling van de AVRO. Daar zochten ze mensen. Ik spuide wat ideeën en ik mocht meteen beginnen. Na verschillende items voor schoolradio rolde het balletje verder. Ik heb het langst bij de RVU gewerkt."

Goede basis

Zo hadden de broers ineens een voorbeeld. Willem Jan wilde na het gymnasium naar de School voor de Journalistiek. Pa was opnieuw niet enthousiast voor de beroepskeuze.

WJ: "De school in Utrecht was in zijn ogen een marxistisch-leninistisch bolwerk. Ik ben toen maar Nederlands gaan studeren, maar vond dat absoluut vervelend."

PJ: "Pappa keek een beetje neer op journalistiek, hè?"

H: "Nou nee, hij zei wel dat als je journalist wilde worden, je meteen een hele goede moest zijn. Maar daar moet je natuurlijk naartoe groeien. Al was Pieter Jan van begin af aan hartstikke goed."

PJ wuift het compliment weg. "Dat moet je niet willen, zei pa. Journalisten zitten de hele dag ANP-berichten over te typen. Overigens zijn twee onderwijzers als ouders wel een goede basis voor de journalistiek."

WJ: "Eerst had ik nog het idee fotograaf/journalist te worden en mijn lange reisartikelen in de Avenue geplaatst te zien. Dat bleek al snel niet realistisch. Ik hoorde dat de AVRO er voor het pas opgezette Radio 4 zendtijd bij kreeg. Naast het avondje AVRO kwamen er op Hilversum 2 twee middagjes AVRO bij. Hetty vertelde dat men iemand zocht voor een moppie 'anekdotische recreatie' van drie minuten, toeristische tips waarin een verhaaltje zat. Mijn eerste bijdrage was een huifkartochtje naar Gilze-Rijen, waar ik in militaire dienst had gezeten. Ik had net de Ip Tubular Bells van Mike Oldfield gekocht. Die monteerde ik tussen de antwoorden op mijn vraag aan de mensen op de huifkar of de soep echte boerensoep was. Dat was zo! Nou, het was een doorslaand

Foto: Dick Klees

succes! Ik mocht blijven – voor 90 gulden per item, waar ik wel twee dagen mee bezig was."

PJ: "Ik zat nog op de middelbare school, maar op dinsdagmiddag luisterde ik vol bewondering naar de radio als Willem Jan zijn wekelijkse itempje deed. Dat mijn broer in het hele land te horen was, vond ik ongelooflijk stoer. Als mij dat ook eens zou lukken... dat leek mij veel te hoog gegrepen."

Ziel onder de arm

Al twee Hagens' bij de radio. Wat deed dat met jullie band?

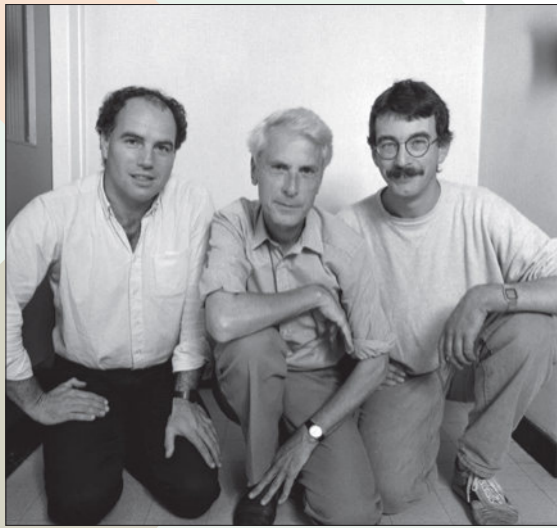
H: "We hebben afgesproken dat we eigen werkkringen zouden hebben. Ik zat bij de AVRO, Willem Jan ging algauw naar de NOS en later ging Pieter Jan naar de VARA."

Hoe verging het nummer drie?

PJ: "Ik liep na mijn opleiding op mijn 22e met mijn ziel onder de arm, want ook ik wilde het liefst in de journalistiek beginnen. Hetty speelde een doorslaggevende rol door mij haar recorder uit te lenen. Mijn eerste radioreportage maakte ik over de dreigende sluiting van militair tehuis Bronbeek. Hetty heeft mij geleerd hoe ik een draaiboekje moest maken voor de montage..."

"Het Hagens-trio anno 2022" in: "Pieter Jan, Hetty en Willem Jan Hagens"?

«
'Ik mocht blijven – voor 90 gulden per item, waar ik wel twee dagen mee bezig was'

De makers van *Het Gif* en ik: Chris Westra, Jaap Brand en Willem Jan Hagens

H: "...en hoe je moet interviewen!"

PJ: "Jij leerde mij de sleutelvraag, je zou kunnen zeggen de toevervraag, voor als je het als jong journalist niet meer weet, de vraag die je altijd kunt gebruiken:

Hoezo?"

H: "Ik had juist een cursus vrije-attitude-interviewen gedaan en leerde dat je in situaties dat mensen zich niet makkelijk blootgeven, niet in de aanval moet gaan, maar ze moet aanmoedigen hun verhaal te vertellen. Daar was ik vol van en ik heb dat overgebracht op mijn broer."

Documentaires

Was er nooit wat onderlinge afgunst als er een grotere successen boekte dan de ander?

H: (lachend) "Natuurlijk! Stikjaloers! Welnee, ik was er juist trots op."

PJ: "Ik ben misschien alleen jaloers op alle vrije tijd die zij inmiddels hebben. Op Hetty ben ik trots vanwege het boek *Bevallen en Opstaan* dat zij schreef."

H: "Dat is voortgekomen uit Een middagje AVRO."

PJ: "Willem Jan had trouwens wel meer dan een 'rubriekje',

hij maakte documentaires. Bijvoorbeeld over de onderzeeër O16 die in de Zuid-Chinese Zee verging."

Pieter Jan schiet nu in de overdrijving. "Is-ie helemaal naartoe geweest, hij heeft gedoken en het wrak gevonden."

Het gegniffel van Willem Jan en Hetty overstemt de laatste opmerking.

PJ: "Dat is niet helemaal waar, maar hij heeft

er wel een prachtige documentaire over gemaakt. En Hetty heeft ons als oermoeder van onze carrières goed begeleid. Willem Jan heeft ze bij de AVRO binnengehaald en mij raadde ze na het succes van Bronbeek aan te bellen met Kees van Maasdam van de VARA, eindredacteur van het ouderenprogramma *Leef-tijd-genoeg*. Ik kon bij hem langs en het werd mijn entree."

H: "Voor schoolradio werkte ik veel samen met de VARA, waar Marijke Schmidt Pieter Jan scoutte voor Kinderen een Kwartje."

PJ: "Mirjam Bartelsman heeft mij toen op de reservelijst gezet voor *Dingen van de Dag*, waar ik een schitterende kans kreeg. Ik mocht naast Felix Meurders zitten en kon alles van hem afkijken."

Hulpje van Meurders

Je werd eens 'het hulpje van Meurders' genoemd. Vond je dat niet denigrerend?

PJ: "Integendeel, dat was ik in het begin ook, maar hij nam mij serieus hoewel ik helemaal niet zoveel kon. Ik heb veel van hem geleerd."

Op de vraag van wie heeft Pieter Jan veel heeft opgestoken antwoordt zijn broer direct: "Van Paul van Schaik. Ik bewonderde hem vanwege zijn nachtprogramma *Er floot een vogel* in de wei, door technicus Onno Scholtze alias Woe Wei gemonteerd in bloedstollend stereo. Hij noemde zichzelf geluidsarbeider. Buitenopnames werden door hem met prachtige fades aan elkaar gesmeed. Hij heeft, lang voordat ik er ging werken, mijn liefde voor de radio getriggerd."

PJ: "Willem Jan is van ons drieën de meest esthetisch angehauchte."

WJ: "Plus dat ik mij niet afzijdig van het onderwerp wilde houden, anders klinken reportages niet warm. Vaak wordt presentatoren voorgedragen aan een groep te denken. Ik heb nog nooit een groep voor de radio zien zitten, een luisteraar zit altijd alleen."

H: "Haha, behalve bij schoolradio."

Ruimte en rust

WJ: "Essentieel vond ik het idee gezelschap te zijn voor degene die de afwas doet of in de auto zit."

PJ: "Wat je nu vertelt over je één-op-één-verbinding met de luisteraar, daarvoor is ook ruimte en rust nodig. Ik herinner mij hoe Willem Jan destijds op Radio 5 bij 1008AM in alle vroegte een junkie-opvang van het Leger des Heils beschreef, met eronder vanuit de studio gemixt mystieke klanken van Nino Rota. Dat doen maar weinig verslaggevers. Maino Remmers kon dat ook goed."

PJ: "Zó radiomaken, met klanken om er sfeer in te brengen, dat is toch het leukste."

H: "Ik was helemaal niet zo'n geluidsfreak. Het ging mij gewoon om de inhoud en wat je daarmee teweeg kunt brengen. Voor het middagje AVRO interviewde ik Jetske Spanjer. We werden dikke vriendinnen en zij kwam ook

bij de radio. Na een uitzending over borstvoeding, waarop ontstellend veel reacties kwamen, ontstond ons boek *Bevallen en Opstaan*. Dat vind ik het mooiste: je bent met iets bezig wat jou verder duwt en dát duwt alles ook weer een eind verder. Het was mijn drijfveer."

De sfeer op redacties is vaak bepalend voor de resultaten. Pieter Jan, jij werkte voor verschillende omroepen. Dus kun je vergelijken.

PJ: "Bij de VARA waren het indertijd nogal uitgesproken types met veel discussies. Die waren er ook altijd bij Buitenhof waar ik nu twaalf jaar werk. Soms misschien te veel terwijl we de volgende dag uitzending hadden. Nu zit

ik bij EenVandaag, best een grote club met denk ik de sympathiekste collega's."

H: "Zo'n prima werksfeer was er ook bij de jeugdafdeling van de AVRO, waar we met Burny Bos en Boudewijn Klap woeste avonturen hebben beleefd. Iedereen werkte daardoor alleen maar harder."

Budgetten

In hoeverre hebben jullie het omroeplandschap zien veranderen?

PJ: "Vooral in de budgetten. De grootste verandering zag ik in de jaren negentig, toen Veronica er bijkwam en ik mijn eigen talkshow kreeg. Ik mocht de redactie samenstellen, er was een budget van 100.000 gulden per uitzending. Daar was het plezier op de werkvloer compleet. Tegenwoordig moet het allemaal voor minder, maar er kan door de ontwikkeling in de techniek natuurlijk wel meer voor minder geld. Alles is ook multimediaal geworden. Ik mocht in mijn begintijd een dag over een reportage doen. Als je met je bandjes terugkwam, had je nog een dag om met een technicus te monteren. Als ik dat vergelijk met mijn zoon Sam, die ook bij de omroep werkt, gaat het nu wel anders. Zonder zuchten of steunen maakt Sam een reportage voor de radio, dan een voor de televisie, doet dan een live stand-upper en schrijft nog een stukje voor internet. Daar heb ik een grenzeloze bewondering voor."

Zeiltocht

Pieter Jan mag dan jaloers zijn op de vrije tijd van zijn gepensioneerde broer en zus, het is hem in 2018 gelukt om er een jaartje tussenuit te gaan en de wereld over te zeilen met zijn vrouw.

PJ: "Het gaf mij het inzicht dat je een compleet

"Hetty Hagens, 1992"

Uit het familiealbum. V.l.n.r. Willem Jan, Pieter Jan, Hetty, Margreet (t) en Annemieke

« 'Er kan door de ontwikkeling in de techniek wel meer voor minder geld'

« 'Hetty heeft ons als oermoeder van onze carrières goed begeleid'

ander leven kunt leiden dan je doet, dat luxe niet per se nodig is, dat je met z'n tweeën in een kleine ruimte kunt leven en dat je alle problemen kunt oplossen. Het belangrijkste inzicht was dat ik ongelooflijk leuk werk heb. Ik vond het nog het meest gedurd van mijn vrouw Renske, want het was niet haar droom, maar de mijne."

Was dat geen prachtig voorbeeld voor Hetty en Willem Jan?

WJ: "Die hele tocht is door mij gekomen! Toen ik zestien was heb ik mijn broertje van zeven beloofd dat ik hem zou leren zeilen. Dat is er nooit van gekomen. Daarom is hij de oceaan over gevaren."

PJ: "Uit pure nijd, haha."

WJ: "Ik ben na mijn studie de Sahara doorgetrokken met een oude Citroën. Daarna had ik op het strand van Ameland nog een carrière als frietbakker. En Hetty is met haar gezin zomaar een half jaar vertrokken naar Italië."

Pieter Jan op een van zijn eerste reportages voor de VARA

Duidelijk leren spreken

Jullie kinderen zijn veelal ook bij de omroep beland. Nóg een radioconnectie: we mogen niet vergeten dat Willem Jans vrouw Jolien een bevlogen radiomaker was. Zij overleed in 2014. De Hagens' komen dus uit een gezin waar vrije geesten zich konden ontplooien. Toch, als het aan pa had gelegen, was Hetty een brave schooljuffrouw geworden en jullie ambtenaren bij de afdeling burgerzaken.

PJ: "Stiekem was hij echt trots op zijn kinderen, ook natuurlijk op de wiskundige Margreet, die onlangs is overleden, en op Annemieke, o.a. directeur van het Theaterinstituut. Wat wij gemeen hebben is enthousiasme, we zijn overal in geïnteresseerd en beslist niet cynisch. We komen uit een vrolijk gezin."

WJ (*articuleert nu overdreven*): "We hebben heel duidelijk leren spreken. Ik sprak als kind

binnensmonds. Opa Klaassen heeft mij instructies gegeven hoe ik moest praten: schouder naar achteren, jongen."

PJ: "Onze stemmen lijken ook erg op elkaar. Als je Hetty's stem langzaam afdraait hoor je ons!"

WJ: "Toen ik eens in de studio bij Woensdageditie naast Pieter Jan zat, pakte ik zijn tekst af en ging verder met de presentatie. Niemand die het merkte."

Aan Pieter Jan de eeuwige vraag: radio of televisie?

PJ: "Ik kan mij voorstellen dat ik mijn einde beleeft bij de radio."

« 'Bij de VARA waren het indertijd nogal uitgesproken types'

Live?

PJ: "Jaaa, dát zou goed zijn, Dick. Maar dan wel in stereo! Met goeie muziek eronder."

WJ: "Het moet wel een beetje mooi klinken, ja? En Hetty legt dan iets uit over stervensbegeleiding."

En dan een lange fade out.

Willem Jan voor de NOS-microfoon

Uit het Verantwoordingsorgaan

Jaarverslag, financiën en vergroening

De vergadering van het Verantwoordingsorgaan (VO) op 10 mei was er een van bespreken van concept-verslagen over 2021 ter voorbereiding op het definitieve jaarverslag 2021 van PNO Media. In het jaarverslag wordt onder andere het oordeel van het VO opgenomen over het gevoerde beleid van het bestuur alsook het oordeel van de raad van toezicht.

Maar ook is gesproken over de financiën, te weten het actuair rapport en het accountantsverslag 2021. In de financiële commissie van het VO is dit eerst besproken, er zijn vragen geformuleerd en vervolgens aan de interne actuaire en aan de accountant voorgelegd. In onze VO-vergadering zijn deze aan de orde gekomen. In het oordeel van het VO wordt hierover ook een uitspraak, een zienswijze opgenomen.

Uitvoeringskosten

In de bespreking is gevraagd om een toelichting op de daling van de uitvoeringskosten. Ter plekke kon dit niet volledig gegeven worden. De volgende dag bereikte het VO alsnog een toelichting. Dit kan dus mooi meegenomen worden in het definitieve oordeel van het VO over het jaar 2021. Het is aan de financiële commissie om een en ander te formuleren, en dat in de vergadering van het VO eind mei ter tafel te brengen. De bespreking met zowel de Raad van Toezicht als de actuaire en accountant verliepen in een goede en open sfeer. Er wordt aan alle kanten naar gestreefd het Jaarverslag 2021 in de loop van juni uit te brengen.

Beleggingsbeleid

In de afgelopen maanden heeft er ook een gesprek plaatsgevonden met de publieke omroepen, die zowel het bestuur als het VO hierom hadden gevraagd. Onderwerp: versnelling van het vergroenen van het beleggingsbeleid. Dit is evenwel een zaak van zowel PNO Media als de deelnemers. PNO streeft ernaar een deelnemersonderzoek de eerste helft van dit jaar af te ronden en na de zomer een vervolgoverleg met de publieke omroepen te plannen. Het deelnemersonderzoek wordt breed opgesteld en alle relevante elementen ten aanzien van het beleggingsbeleid komen aan de orde. Want ja, wat verkiest de deelnemer: een hoog rendement of het vergroenen van het beleggingsbeleid? De oproep langs deze weg is dan ook: doe mee aan het onderzoek op het moment dat u er om wordt gevraagd.

« Wat verkiest de deelnemer: een hoog rendement of vergroenen van het beleggingsbeleid?

Waarvan akte.
Ynskje van den Brakel Visser

Wederom een moeizaam jaar

De invloed van de pandemie bleef afgelopen jaar onverminderd. Het werd er voor ons allemaal niet gezelliger op. Weer niet bijeenkomen, bestuursvergaderingen via de monitor en maar heel af en toe een fysiek treffen. Wederom een moeizaam jaar, met als lichtpuntje het uitzicht op eerder indexeren dan iedereen had gedacht. Met dank aan de stijgende rente en aandelenkoersen en aan een kleine versoepeling van de regels is in ieder geval geen korting te verwachten en lijkt het erop dat er - mogelijk nog in 2022 - voor het eerst in veertien jaar een beetje bij komt.

Korte terugblik

Opvallend is de stilte rond de uitvoering van het Pensioenakkoord. Terwijl de definitieve wetsteksten nog moeten komen en wij ons als bestuur met behulp van de Koepel Gepensioneerden danig aan het verdiepen zijn in de gevolgen, lijkt het debat in de politiek geheel stil te liggen. Het vertrek van de energieke Wouter Koolmees, die het akkoord eigenhandig door de polder heen heeft getrokken, heeft daar vast mee te maken.

Al waren de mogelijkheden beperkt, het VGOMedia-bestuur heeft toch stappen gezet om de lijnen die we al hadden uitgezet, te blijven volgen. De zorgen over het teruglopend ledental zijn niet minder geworden, dus is er hard gewerkt aan een betere toegang tot bestaande en nieuwe gepensioneerden, ook bij aangesloten bedrijven buiten de media. Gelukkig zijn de verhoudingen met het fonds zoveel beter dat we daar volledige medewerking krijgen om ons breder te kunnen presenteren.

Terugkijkend was het een productief jaar, waarin we de gezelligheid en de inhoudelijke inbreng van de leden node hebben gemist. We zijn van plan dat in de zomer van 2022 met een bijeenkomst ter ere van ons 50-jarig jubileum (die in 2021 door corona moest worden uitgesteld) goed te maken.

Vereniging en bestuur

Het bestuur van VGOMedia bestond op 31 december 2021 uit de volgende personen:
Hella Liefting, voorzitter
Klaas Samplonius, vice-voorzitter (m.i.v. 27 mei 2021)
Ruud Leyendekker, penningmeester
Hans Hoole, secretaris
Vacature

Madelon van Waart is - zoals zij in het najaar van 2020 al had aangekondigd - in januari 2021 teruggetreden als bestuurslid en secre-

taris. Hans Hoole heeft de functie van secretaris vanaf toen overgenomen. Henk van der Horst stelde zich om privéredenen

eind april niet opnieuw herkiesbaar als bestuurslid.

Klaas Samplonius heeft vanaf het derde kwartaal wegens gezondheidsredenen een tijdelijke time-out genomen. Bob Ris is om gezondheidsredenen in het najaar teruggetreden.

Ledenadministratie

Na zeven jaar zeer trouwe dienst is Jan de Kleijn per 1 mei gestopt als ledenadministrateur, om 'eindelijk' van zijn pensioen te

gaan genieten. Het bestuur is hem veel dank verschuldigd voor zijn niet-aflattende en attente inzet, ook bij zijn zoektocht naar een waardige opvolger. Eind april kon hij de ledenadministratie met een gerust gevoel overdragen aan Fred Buhrs, die al dat werk op uitstekende wijze heeft overgenomen.

VGOMedia had op 31 december 1.959 leden. Het verloop was in grote lijnen als volgt (tussen haakjes de aantallen van vorig jaar): er zijn 103 (121) leden overleden, 18 (16) leden hebben hun lidmaatschap opgezegd en er waren 27 (32) aanmeldingen van nieuwe leden.

Kascommissie

De kascommissie 2020 - die begin 2021 de jaarrekening 2020 controleerde - bestond uit Marianne Eggink en Wouter de

Groot. Frans van Geest was reserve lid. Marianne Eggink was na een termijn van twee jaar aftredend. De ledenvergadering heeft in mei 2021 Wouter de Groot en Frans van Geest benoemd tot lid van de kascommissie 2021. Een nieuw reservelid werd gevonden in de persoon van Leo Witkamp.

Bestuursvergaderingen

Het bestuur vergaderde in 2021 elf keer waarvan drie keer fysiek (augustus, oktober en november) en acht keer digitaal (februari, maart, april, mei, juli, augustus (2x) en december).

Algemene Vergaderingen

De Algemene Vergadering (AV) van het voorjaar werd op 27 mei 2021 digitaal gehouden.

Roeland van Vledder, interim-voorzitter van PNO Media, gaf een presentatie over twee onderwerpen: a) de financiële situatie van PNO Media en b) de nieuwe strategie van PNO Media. José Claus, directeur van MPD, belichtte het nieuwe pensioenstelsel.

De AV in het najaar werd fysiek gepland op 18 november 2021, maar moest vanwege de corona-maatregelen worden uitgesteld. Drie sprekers waren voor deze vergadering uitgenodigd: John Kerstens, voorzitter van de Koepel Gepensioneerden, Roeland van Vledder, interim-voorzitter PNO Media en José Claus, directeur MPD. Deze vergadering leende zich met drie sprekers al moeilijk voor een digitale vergadering. Bovendien stond er ook een punt op de agenda, 'De toekomst van VGOMedia', waarbij een ruime opkomst van en goede interactie met de leden vereist is. Om die redenen werd de vergadering naar 27 januari 2022 verschoven.

(Vanwege de opnieuw aangescherpte coronamaatregelen kon die

datum wederom niet doorgaan. Uiteindelijk is de vergadering uitgesteld naar 24 juni 2022, tegelijk met de viering van het 50-jarig jubileum - zie ook verderop).

Magazine

Een van de weinige fysieke bestuursvergaderingen was die in oktober met de voltallige redactie, bedoeld om de band tussen bestuur en redactie, die voordien werd onderhouden door bestuurslid Bob Ris, aan te halen zonder de

redactionele onafhankelijkheid van de redactie geweld aan te doen. Het bestuur heeft opnieuw waardering uitgesproken voor het informatieve en gevarieerde magazine, dat door de leden met plezier wordt gelezen. Afgesproken is dat het bestuur regelmatig bij de redactievergaderingen aanschuift om de laatste stand van zaken met elkaar te bespreken.

Verantwoordingsorgaan

Het bestuur heeft drie keer digitaal gesproken met vertegenwoordigers van het Verantwoordingsorgaan (VO). Op 23 februari en 30 april met Ynskje van den Brakel Visser (gekozen uit de kandidaten van VGOMedia) en op 12 augustus met de drie gepensioneerde leden uit het VO waarbij naast Ynskje van den Brakel Visser ook Nico Haasbroek en Leo de Grave aanwezig waren. Het VO heeft formeel een controlerende en

« De zorgen over het teruglopend ledental zijn niet minder geworden

adviserende functie naar het bestuur van PNO Media. Ynskje geeft tijdens de gesprekken in februari en april aan, dat de ontwikkelingen van het Pensioenakkoord met het bestuur van PNO Media aan de orde zijn geweest. Verder werd er een eerste aanzet gegeven voor een nieuwe strategie bij PNO Media en is er gesproken over een eventuele fusie tussen PNO Media en MPD ('rezaffen'). Over genoemde onderwerpen bleken toen nog geen besluiten te zijn genomen. Tijdens de vergadering op 12 augustus bleek dat er nog geen adviesaanvragen, zoals over het bestuursmodel en het rezaffen, aan het VO waren voorgelegd. Het VO vroeg zich op dat moment wel af of alle beoogde plannen wel per de voorgenomen datum van 1 januari 2022 haalbaar zijn.

Terugkoppeling vanuit het bestuur PNO Media

VGOmedia werd op 30 april eveneens bijgepraat door Madelon van Waart (bestuurslid PNO Media) over de status rondom het nieuwe pensioencontract, bestuursmodel en rezaffen (MPD).

Met de komst van de interim-bestuursvoorzitter bij PNO Media zijn de onderlinge banden sterk verbeterd. Roeland van Vledder trad niet alleen op in de digitale ledenvergaderingen met tekst en uitleg over onze pensioenen, hij maakte ook duidelijk dat hij het belang beseft van een goed georganiseerde vereniging van gepensioneerden, zoals VGOmedia. Veel van zijn tijd is gaan zitten in het invoeren van een nieuw bestuursmodel en de fusie tussen PNO en MPD. Omdat we daarover steeds goed zijn geïnformeerd, hebben we ons verzet tegen het opheffen van een gepensioneerdzettel in het bestuur even in de ijskast gezet. Maar niet voor eeuwig: als de definitieve omvang en zetelverdeling bekend is en het blijkt niet te stroken met de Pensioenwet, komen we alsnog in actie.

50-jarig jubileum

Het bestuur besloot tijdens de bestuursvergadering van 23 februari het voorgenomen jubileumfeest in het najaar uit te stellen, omdat dat mogelijk op het laatste moment door de coronaperikelen niet door zou kunnen gaan. Daar komt nog bij, dat er ongetwijfeld een categorie leden zou zijn, die moeite zou hebben terug te keren naar het 'normale' normaal. Inmiddels is de datum vastgesteld op 24 juni 2022 bij Beeld en Geluid.

«

« Het bestuur besloot in het najaar de website te vernieuwen

Website VGOmedia

Het bestuur heeft in het najaar besloten om de website te vernieuwen. Dat is met externe hulp in december gestart en zal doorlopen in het nieuwe jaar. Ook is besloten om voordeelacties voor leden op de website (en in het magazine) te plaatsen.

Beide te volgen op www.vgomedia.nl.

Koepel Gepensioneerden

Ook in wat groter verband was het bestuur druk met de toekomst. Zo hebben we de banden aangehaald met de Koepel Gepensioneerden. We waren al jaren lid van zijn voorganger, maar die was aanzienlijk minder actief en invloedrijk. De zichtbaar-

heid van de Koepel is met alle mediageweld rond het Pensioenakkoord sterk toegenomen. Dat kan geen kwaad, zeker omdat in de hele discussie de gepensioneerden, amper worden gehoord. We hebben actief meegedaan aan een paar kennisbijeenkomsten over het nieuwe stelsel.

In november is VGOmedia lid geworden van het platform Bedrijfstakpensioenfondsen en van regio West 1 waarvan zo'n vijftien verenigingen van gepensioneerden lid zijn. In het licht van het nieuwe pensioencontract is het nuttig en raadzaam om over een dergelijke complexe materie met ervaren collega-bestuurders van gedachten te kunnen wisselen.

Hans Hoole, secretaris

Financieel verslag

Toelichting bij de balans en de staat van baten en lasten 2021

Resultaat - Verwerking op de balans onder passiva

Van het positieve resultaat van € 3.992 heeft het bestuur € 3.500 bestemd voor de nieuwe voorziening NPC (Nieuwe Pensioen Contract) / KG (Koepel Gepensioneerden). De overige € 442 is toegevoegd aan het eigen vermogen.

Activa - vooruit betaalde kosten

In december 2021 betaalde cadeaukaarten t.b.v. januari 2022

Passiva – voorzieningen

Vanuit de voorziening jubileum is - op grond van een nadere prudente inschatting van de te maken jubileumkosten in 2022 - € 12.500 toegevoegd aan de voorziening NPC/KG. De voorziening NPC/KG is bestemd voor ledenpeilingen, juridische bijstand, overleg met stakeholders resp. verhoging contributie KG en andere voor de KG te maken kosten.

BALANS				
	31-dec-21		31-dec-20	
ACTIVA				
<u>vlootende activa</u>				
voorschot ledenadministratie	-		500	
nog te ontvangen rente	-		0	
nog te ontvangen overige baten	-		0	
vooruitbetaalde kosten	280		240	
		280		740
<u>geldmiddelen</u>				
ING betaalrekening	1.591		1.492	
ING spaarrekening	76.651		73.651	
		78.242		75.143
Totaal Activa		78.522		75.883
PASSIVA	31-dec-21		31-dec-20	
<u>eigen vermogen</u>				
saldo 1 januari	13.471		13.297	
resultaat	492		175	
		13.963		13.472
<u>voorzieningen</u>				
ledenactiviteiten	4.000		4.000	
NPC / KG	16.000			
jubileum	15.000		27.500	
		35.000		31.500
<u>schulden op korte termijn</u>				
nog te betalen kosten	89		12	
		89		12
<u>vooruit ontvangen</u>				
contributies 2022 resp. 2021	29.470		30.900	
		29.470		30.900
Totaal Passiva		78.522		75.883

Passiva - vooruit ontvangen

Contributies 2022, eind december 2021 betaald door MPD (inhouding op decemberpensioenen)

Lasten - bestuur

Vanwege corona vergaderde het bestuur 3x fysiek en 8x via Zoom. Onder bestuurskosten vallen ook het jaarabonnement t.b.v. invoering van het WBTR-stappenplan (Wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen) en de daaruit voortvloeiende verzekering bestuurdersaansprakelijkheid (samen € 432).

Eveneens door corona was er geen fysieke gelegenheid om passend afscheid te nemen van afgetreden bestuursleden en ledenadministrateur, en om vervangers te verwelkomen. Ook met de andere vrijwilligers (redactie en medewerkers van het magazine en de nieuwe ledenadministrateur) en de drie leden namens de gepensioneerden in het PNO-Verantwoordingsorgaan was fysiek vergaderen niet mogelijk.

Daarom heeft het bestuur besloten om aan het einde van het jaar de 24 betrokkenen een wijnpakket te sturen (totaal € 931).

Lees verder op de volgende pagina

STAAT VAN BATEN EN LASTEN		
	2021	2020
BATEN		
contributies	31.155	32.655
rente	0	0
vrijval voorgaande jaren	0	0
Totaal baten	31.155	32.655
LASTEN	2021	2020
bestuur	€ 2.102	1.161
ledenvergadering	€ -	-
cadeaukaarten leden incl. porti	€ 3.970	3.176
magazine	€ 13.728	14.836
website - ICT	€ 1.152	325
lidmaatschap KG	€ 3.275	2.791
ledenadministratie MPD	€ 1.815	1.815
ledenwerving / kantoor incl. brief kandidaatstelling VO 2020	€ 980	1.645
bankkosten	€ 141	130
Totaal lasten	€ 27.163	25.880
RESULTAAT	2021	2020
Resultaat	3.992	6.775

Overleden VGOmedia-leden

Februari – 18. J. Ditmeijer (10-8-1928, NOB); 23. G. Koopmans (15-4-1943, NOB); W. Zevering (13-2-1938, NOB); 25. mw. M.J. van Batenburg (5-2-1949, OLON);

Maart – 2. W.L. Eisma (13-5-1929, NOB); 5. J.C. Reedijk (8-10-1933, NOB); 10. N.A. Tukker (25-8-1934, NOB); 11. mw. L. Bauer-Lubsen (26-1-1923, VARA); 12. W.C. Timmer (8-2-1933, NOB); 13. mw. J.J. Heidenreich-Rieke (15-8-1926, NOS); 15. mw. J. Kalishoek-Donker (12-5-1943, Omr. Rijnmond); 20. mw. B.G. Alders-Tabak (25-11-1932); 26. F.J.M. Barschot (4-6-1942, NOB); 27. mw. L.C. Langewis-Meijer (19-10-1927, NOS); mw. T. de Jongh-Tuinier (22-7-1938, Reg. Omr. Zuid); 30. N. Oosterlaak (14-8-1936, NOB); 31. J. Herselman (24-3-1929, Veronica);

April – 1. mw. H. Bloemraad-Jansen (5-12-1933, VARA); 2. H.A. de Graaf (3-4-1929, NCRV); 6. J. Cormaux (30-6-1951, Omr. Brabant); 8. P.N. Storm (4-10-1932, NOB); 12. mw. C.C. Huizinga-Weevers (14-11-1926, VARA)

Financieel verslag (vervolg)

Lasten - ledenvergadering

De voorjaarsvergadering op 27 juni 2021 is via Zoom gehouden. Er zijn geen extra kosten gemaakt. De najaarsvergadering was fysiek gepland op 18 november 2021. Vanwege de verheviging van de coronapandemie in die periode is die ledenvergadering - na aanvankelijk uitstel tot januari 2022 - geheel vervallen.

Lasten website – ICT

Behalve webhosting, domeinregistratie en standaard technische ondersteuning vallen hieronder in 2021 ook de eenmalige kosten voor de upgrade van de website. Voor ontwerp en realisatie is extern een specialist ingehuurd, die sindsdien ook de technische ondersteuning levert. Ook het Zoom-jaarabonnement t.b.v. digitale bestuurs- en ledenvergadering valt hieronder.

Lasten - lidmaatschap KG

De contributie voor de Koepel Gepensioneerden bedroeg in 2021 € 1,60 per VGO-lid (in 2020 € 1,30). Dat wordt in 2022 € 1,90, in de jaren daarna doorstijgend naar € 2,50 per lid.

Lasten – ledenadministratie MPD

Dit betreft de vaste jaarkosten van dienstverlening door MPD, zoals gegevens van nieuwe PNO-gepensioneerden,

overlijdensmeldingen van VGO-leden, inhouding contributie op het decemberpensioen van VGO-leden en overige informatie-uitwisseling tussen het pensioenfonds en de VGO-ledenadministratie.

Lasten - ledenwerving / kantoor

Behalve kantoorbenodigdheden en felicitatiekaarten vallen hieronder ook de wervingsbrieven - met het verzoek om VGO-lid te worden - die VGO aan nieuwe PNO-gepensioneerden stuurt tegelijk met een eenmalig gratis magazine.

Controle jaarrekening door kascommissie

De kascommissie bestaat uit twee stemgerechtigde leden. Een kascommissielid wordt voor twee jaar benoemd en is in het daaraan voorafgaande jaar aspirant-lid. Wouter de Groot heeft in die hoedanigheden de jaarrekeningen 2019, 2020 en 2021 gecontroleerd en is daarmee aan het eind van zijn termijn. Het bestuur dankt hem voor zijn uiterst accurate en inspirerende controlewerkzaamheden.

Frans van Geest heeft de jaarrekening 2021 als kascommissielid gecontroleerd en zal ook de jaarrekening 2022 controleren. Leo Witkamp was dit jaar aspirant-lid en zal 'in functie' de jaarrekeningen 2021 en 2022 controleren.

Verklaring van de kascommissie

Overeenkomstig artikel 12 lid 4 van de statuten heeft controle plaatsgevonden van de financiële administratie over het jaar 2021 van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media. De kascommissie 2021 bestaat uit de leden de heer W. (Wouter) de Groot en de heer F.M. (Frans) van Geest. De kascommissie verklaart dat de door de penningmeester opgemaakte balans per 31 december 2021 en de staat van baten en lasten 2021 een juiste weergave zijn van de financiële positie van de vereniging. Het eigen vermogen bedraagt € 13.963 en het resultaat € 3.992. De algemene vergadering wordt voorgesteld het bestuur van VGOmedia decharge te verlenen voor het financiële beleid in 2021.

Ondertekend te Blaricum op 13 april 2022,
W. de Groot, F.M. van Geest

Het bestuur van PNO Media heeft besloten te stoppen met het sturen van bloemen bij kroonverjaardagen en huwelijksjubilea. Het besluit ging in op 1 mei 2022. In plaats daarvan komt er een mooie felicitatiekaart.

Hierbij wil ik VGOmedia hartelijk bedanken voor de VVV-bon en ook PNO voor het mooie boeket bloemen welke ik ontving ter gelegenheid van mijn 80e verjaardag.

Wil Brouwer-Posma, Almere

Hartelijk dank PNO en VGOmedia voor het prachtige boeket en de VVV-bon, welke ik mocht ontvangen ter gelegenheid van mijn 90e verjaardag.

Jules De Roovere, Amsterdam

Hierbij mijn hartelijke dank voor de cadeaubon en de bloemen, die ik ontving ter gelegenheid van mijn vijftigste verjaardag.

Hans Paulusse, NTSINOS Sport TV, Lelystad

Ik wilde het verdringen, maar een onbewimpelde blik op de werkelijkheid leerde mij dat ik 75 was geworden. Of dat de leeftijd der sterken is weet ik niet, maar zo voelt het wel. Dank VGOmedia voor de bloemen en de cadeaubon.

Liek Bouma, NOS/NOB/Beeld en Geluid, Hilversum

Mede namens mijn echtgenote wil ik VGOmedia hartelijk bedanken voor de cadeaubon op mijn 80e verjaardag.

Hans en Lenie Schill, Huizen

Hartelijk dank voor de mooie bloemen bij ons 60-jarig huwelijk.

Annelies en Joop van Nieuwenhoven, Bussum

PNO en VGOmedia waren weer zo attent om aan mijn 80e verjaardag te denken. Bedankt voor de cadeaubon en de bloemen.

Hans de Wildt, Wereldomroep/BVN, Huizen

Vanochtend werd ik verrast met een prachtig boeket t.g.v. mijn 75e verjaardag. Ik heb met veel genoegen gewerkt als Hoofd Personeel en Organisatie bij destijds de NPS en geniet nu al jaren van mijn pensioen. Hartelijk dank voor de leuke geste.

Angeline Graste, Berkel-Enschot

Na de verrassing bij mijn 75e verjaardag een nog grotere verrassing bij ons 50-jarig huwelijk. Zeer veel dank en we doen ons best ook de volgende mijlpaal te halen!

Lilo & Armand van Ommeren, Bavel

Hierbij wil ik PNO Media en VGOmedia hartelijk bedanken voor het prachtige boeket bloemen en de cadeaubon, die ik op mijn 85e verjaardag mocht ontvangen.

Paul van Walsem, Eemnes

Hartelijk dank voor de cadeaubon en prachtige bloemen die ik voor mijn 80e verjaardag mocht ontvangen van VGOmedia en PNO. Enkele weken later werden we nog eens verrast met een mooie bos bloemen voor ons 55-jarige huwelijksfeest.

Jacob en Jantje Cats, Hilversum

Hartelijk dank voor het prachtige boeket en de cadeaubon bij mijn 75e verjaardag op 1 maart.

Leo van de Ruit, ANP, Alphen aan den Rijn

Hartelijk dank voor de prachtige bloemen en de VVV-cadeaubon, die ik mocht ontvangen ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag.

Ruud Stotijn, Amersfoort

Wat lijkt 80 toch veel ouder dan 79! PNO en VGOmedia, hartelijk dank voor de bloemen en de envelop.

Kees Koopman, TROS-CPB-TV, Leusden

Ik dank u hartelijk voor de cadeaubon t.g.v. mijn 85e verjaardag.

Adriaan Kaarsgaren, Hilversum

Dinsdagmorgen 29 maart werden wij tijdens het koffiedrinken verrast met een prachtige bios bloemen van VGOmedia ter gelegenheid van ons zestigjarig huwelijksfeest. Hilversum was ons niet vergeten! Hartelijk dank daarvoor, ze deden het prima bij ons in de kamer.

Marijke en Peter Geitenbeek, Doetinchem

Dank voor uw attentie n.a.v. mijn 95e!

Guus Feist, Wenum-Wiesel

Hartelijk dank voor het prachtige boeket en de cadeaubon die ik op mijn 75e verjaardag heb ontvangen. Het was een leuke verrassing.

Marianne Gosselink, AVRO, Bilthoven

Hartelijk dank voor de mooie bos bloemen en de VVV-bon die ik heb gekregen voor mijn 75e verjaardag.

Ans Roels, Hoorn

Ik wil PNO en VGOmedia graag heel hartelijk bedanken voor de VVV-cadeaubon en het prachtige boeket bloemen dat ik voor mijn 75e (alweer) verjaardag mocht ontvangen. Heel blij mee.

Karin van Heeckeren van der Schoot, IKON, Naarden

Op 4 februari 2022 werd ik verrast met een prachtige bos bloemen en een cadeaubon t.g.v. mijn 75e verjaardag. Heel attent. De bloemen hebben twee weken prachtig gebloeid. Hartelijk bedankt hiervoor.

Frans Elgersma, decorateur bij de NOB, Eemnes

VGOmedia en PNO wil ik graag bijzonder bedanken voor de bloemen en cadeaubon voor mijn 85e verjaardag.

Jaap van der Weele, NTS, NOS, FB, NOB, Almere

Heel hartelijk dank voor de cadeaubon die ik mocht ontvangen voor mijn 75e verjaardag.

Johan Kleibeuker, NOB-salarisadministratie, Huizen

Hartelijk bedankt voor het mooie boeket en de cadeaubon t.g.v. mijn 75e verjaardag!

Leendert Jansen NTS, NOS, NOB, Mediafoto, Hilversum

Hartelijk dank voor de attentie ter ere van mijn 75e verjaardag en het van PNO ontvangen prachtige boeket.

Hans van Loon, Huizen

80 jaar worden blijkt 'n bijzonderheid te zijn, gezien het geweldige boeket dat ik van u en uw vereniging heb mogen ontvangen. Hartelijk dank.

Herman van der Velden, Blaricum

Hartelijk bedankt voor de cadeaubon en het prachtige boeket bloemen, die ik heb ontvangen voor mijn 80e verjaardag.

Kees Roskam, NOB Bloemendekortatie, Laren

Hartelijk dank voor het mooie boeket bloemen met VVV bon, ontvangen voor mijn 75e verjaardag. Zeer attent en een leuke traditie.

John van Kesteren, Harderwijk

GEFELICITEERD VGOmedia!

Dit jaar viert PNO Media zijn 75-jarig bestaan. Daarvan is VGOmedia al 50 jaar een zeer gewaardeerde sparring partner. De samenwerking met de gepensioneerde medewerkers van de omroep en andere media zetten wij graag nog jaren voort.

THUIS IN DE CREATIEVE EN DIGITALE SECTOR